

Előfizetési feltételek:

Egy évre 4 ft. —
Fél évre 3 ft. —
Évnyelvre 1 ft. 50 kr.

Előfizető lehet csupán a kiadó hivatalát B.-Gyarmaton.

Lap-azslemi részére a a nyitásra vonatkozó min. a külsőmennyek a szerkesztő a küldendő.

NÓGRÁDI LAPOK

és HONTI HIRADÓ

politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap.

Hirdetések díja:

Öt soros kis hír 5 k
Helyes minden hirdetés 20 k
Nyitól soros kis hír 30 k

Hirdetéseket felvételre a kiadó. Nagyobb és többesre hirdetéseket különösen megkérjük.

Előfizetési pénzek, reklamációk és hirdetések a kiadóhoz küldendők.

Előfizetési felhívás

„NÓGRÁDI LAPOK” s „HONTI HIRADÓ”

politikai, társadalmi s közgazdasági hetilap
1877-ik évi V. évfolyamára.

Előfizetési feltételek:

Háromgyedre 4 ft. 50 kr.
Fél évre 3 ft. —
Évnyelvre 1 ft. 50 kr.
Egy hónapra 50 kr.

Az előfizetési pénzek egyedül a kiadóhoz eljuttatva, — legelőszörben postai távirányval — a nyomtatandó példányok, a pontos szétküldés tekintetéből, mielőbb beküldendők.

Azon előfizetőket, kik hátralekeltak eddig be nem küldötték, tisztelettel felkérjük azok rövid idő alatti beküldésére, nehogy a kiadóhivatalnál fennakadás történjen.

B.-Gyarmat 1877. márt. 28-án

Mért kell hazánkban az uszora törvényt vissza állítani?

(A) Hazánkban rendszeresen azon nagyon kellemetlenül kiabrándító s nyomasztó állapot uralkodik a mindennapi helyzetben, hogy az előzetesen felállított kecses theoriának, a körlehetlen gyakorlat, az eszményiségnek, a tényleges kapzsi és inséges élet egyáltalában nem felel meg; hanem a mi elméletileg előzetesen igen szépnek, nagyszerűnek s jótékonynak mutatkozik, az a mi állami küldeményeink közt, épen ellentétes minőséggel valósul meg, sőt épen kártekonyság s rombolólag hat és halad a mindennapi élet mezején.

Épen ezt történt nálunk az uszora törvény országos megszüntetésével is.

Azzal kecségtettük magunkat: hogy az uszoratörvény eltörlése megkönnyítvén a pénzforgalmat s a bankár üzletet, majd, mint ez Német-Francia- s Olaszországban, Nagy-Britanniában általánosan tapasztalható, — mindegyik jelentékenyebb városban rendes bankárüzletek jönnek létre a pénzüzleteknek mérsékelt kamat melletti szerves közvetítése végett.

Ezen elméleti feltovábbul s képzelésből azonban épen semmi sem valósult meg; és annak, hogy semmi se valósuljon s valósulhasson meg: sok részben épen a kormány, s törvényhozás s a hatóságok okai; mert mindezek intézkedéseiket és „Maszregelikeit” meg nem valószínűs a priori” fixírozott feltevésekre alapítják.

Az uszora törvény eltörlését legelő sorban mindjárt az ugynevezett

„moralis testületek” siettek kizárkányolni.

Az alapítványi pénzek kamatait főleg az ezeket kezelő egyházi s világi moralis testületek siettek felcsemleni; holott épen ezek tagjai tudhatnák azt legjobban, miszerint hazánkban a fekvő birtok évi jövedelmét általában biztosan 5%-ra sem számíthatni, az 5 százalékos jövedelemből tehát hogyan tudjon kiteljesíteni a fekvő vagyon birtokos 8 és több százalékos adóssága fodezhetőse végett.

A bajt a törvényhozás és végrehajtó hatalom méginkább felfokozták s megölővé elmergesítették.

Az „adócsinálás és behajtás” hazánkban talán még soha annyi esélytelenséggel, kiméletlenséggel és igazságtalansággal ki nem rovatott s nem kezeltetett, mint a miként az jelenleg történik.

A „financz hatóságok, hivatalnokok és adókievő közegek” azt látszanak egyenesen fő-hivatásuknak tekinteni, hogy az egyes adózóra minél nagyobb adóimpoziták rájuk rakják; és azon törekednek, hogy az egyes adózóra egyszer rárótt adóitól utóbb lejjebb ne igen szállítsassék. Így aztán nagyon sok esetben az történik: hogy az adózókra „fingalt” jövedelem után vettetik rá az adó.

És fájdalom ez megtörtént a közlelőbb években a legtöbb iparosnak s földbirtokossal. Már négy év óta nem jövedelmez jóformán semmit a mezoi gazdálkodás; így igen sok vidéken még a vetőmag, cselédség és munkásokra való kiadások sem kerültek be a termésből: mégis a birtokosra a sok mindenféle országos, községi, iskolai, egyházi katonatartási adó stb. épen úgy folyvást kivettetik, mintha a gazdálkodás rendszeren meghozná az évi jövedelmet.

A jövedelemtelenség sanyarúságait még martalozcabbal felfokozta az: miszerint a törvényhozás azt szabta rá az adózóra, hogy az adóját évnegyedenként köteles lerónni; mit ha nem teljesíthet, a legeriminalisabb kamatot s mindenféle költséget felazámitó adóexecutioval zaklatja az adózót; és pedig akként, hogy még legnélkülözhetlenebb vagyonától is nem kénnek őt az executió útján megfosztani.

Igy aztán az adózók mindinkább tömegesen kényszerítettek arra; hogy uszorás pénzt szedjenek fel, csakhogy ezzel, az adóexecutio alól legzükségesebb holmijukat megmenthessék.

Ha a kegyes alapítványok kezelői, a moralis testületek, a hatóságok, a törvényhozás és a kormány ilyen kiméletlenül és fokozatos uszo-

rászkodással bánván el az adófizetőkkel, igen természetesen mondhatja azt az uszorás, ha azok a köz- és állami intézmények annyira nyuzólag traktálják az adózók tömegét, miért kimélné ő azokat, holott ő a kölcsönadással pénzt már épen kockáztatja.

Az uszoráskodás és az ezáltal törvényesített fosztogatás csakhamar rendes üzletgáá nntte ki magát. Mindenütt általánosan ismervék azon egyének, akik ezen igrálmatlan piszkos üzletet rendes iparként kezelik; s lakostársasáikat az által mindenükből kielik.

És őket ezen irózzatteljes műveleteikben a bíróságok s a törvényhozás egész odaadással és szigorú szabotossággal támogatta.

Ilyen gyilkos eszközöz fajul el igen sok esetben: a bamba theoria a lelketlen praxis üzemei közepett.

B. Gyarmat március 29-én.

Korizmic László ily ezim alatt: „Tanulmányok és reflexiók az osztrák-magyar monarchia ki és bevételi forgalmát illetőleg (1851.—1874.)” „nosce te ipsum” jelíggel figyelmet keltő és szomorúan tanulságos cikk-sorozatot indított meg a „Gazdasági Lapok” f. évi 11. számában, mellyel t. olvasóinkat megismertetni óhajjuk, most midőn a vámügyi kérdés annyira foglalkoztatja az elméket.

„Tárgyunkra nézve a számokat fogom főleg beszéltetni, melyek helyes értelmezéssel kétség kívül a legnyomatékosabban szólnak s melyeket én csak megjegyzés és következtetéssel fogok törekedni megérthetőbbé tenni. Így a jelen szerző.

Vámozási könnyebbség okuért az osztrák-magyar birodalomnak forgalmi ezikei 22 főcsoportba vannak szorítva. Szerző az áttekinthetőséretvén a főcsolyt, forgalmunk ismeretetésénél magát az egyes ezikkek szerint tartotta. S hogy az áttekinthetőséret irányban is könnyebbé tegye, hogy kitessek, mely ezikkeben vagyunk erősek s melyekben gyengék: a forgalom ezikkeit is két felé osztotta s szerint, a mint passive vagy aktive állunk.

Szerző először is azon ezikkeket mutatja be, melyekkel forgalom, a külfölddel szemben passive áll, s mint ilyet 57. ezikket mutat be.

1. Nyers kávé: behozatal (1851.—44) átlag évenként 14.754,400 ft érték; kivitel 4,333 ft. A behozatal tetemesen növekvőben volt. Vámvédelem volt 4.872,000 átlag. Erős vámvészallítás történt időközben.

2. Déli gyümölcs finom: beh. 1.814,600 ft. átlag évenként; kiv.

2.040 ft. A fogyasztás nem nagyot változott. Vjöv. 529,000 ft.

4. Déli gyümölcs közép finom: behoz. 932,000 ft; kiv. 9,100 ft. Fogyasztás erősen növekvőben. Vjöv. emelkedőben 243,000—726,000 ft.

4. Déli gyümölcs közönséges: behoz. 169,800 ft kiv. 29,600 ft. A forgalom keveset változott. Vámvédelem 57,000—65,000 ft.

5. Rozs, kétszeres, hüvelyesek együtt: behoz. 7.144,800 ft. kiv. 6.291,800 ft. átlag. A hiány 24 év folytán csaknem megtízszerezte magát. Szomorú jelenség földmivelő országára. Vjöv. 549,000—553,000 ft. A vámi időközben nagyban mérsékelte, a helyett, hogy a termelés emelkedett volna.

6. Kukorica: beh. 4.209,000 ft kiv. 1.709,000 ft érték átlag. 1871—74. Roppan hanyatlás; e számokban erős felhívás fekszik rák nézve ezen ezikk felkarolására. Vámvjöv. 240,000—465,000 ft. mely a behozott mennyiséggel nem áll arányban: nagy vámvérséklés történt.

7. Rizs: beh. 2.121,800 ft. kiv. 389,400 ft. érték átlag. A termelés nagy hanyatlásban, mivelhogy Olaszországban időközben elesett. 1871—74 közti átlag 6.061,000 ft. az évi hiány. Ezért lehetne egy kis erélyt kifejteni. Ott van Bácskában a Szatapár-Ujvidéki öntözés esatorna, mely úgy fekszik a rúnaságon, mint a csapra üthető hordó. Vámvjöv. 1851—55. 117,000 ft. 1871—74. 178,000 ft. Időközben nagy vámvérséklés történt.

8. Ökér és bika: beh. 4.793,800 ft. kiv. 2.925,800 ft. A hiány növekvő egész 2.924,000 ftig. Oka, hogy takarmány termelésre nem akarunk gondolni, a sőt is drága, csak a fiskusnak legyen a krajczárja, ha az országutunk frtjába kerül is. Vjöv. 233,000—453,000 ft. a behozatallal fokozódva.

9. Tehén: behoz. 1.493,000 ft. kiv. 999,000 ft. Kis járulás mutatkozik 1871—74. Vjöv. 95—74,000 forint.

10. Sertés: behoz. 7.598,000 ft. kiv. 2.255,200 ft. Az állapot hanyatló 1871—74 évig hiány 7.196,000 ft. Kapcsolatos a szeszadó túlságával, mellyel gard. pálinka, főzőink nem ezkisztálhatnak. Vámvjöv. 598—447,000 ft. a vámi tetemesen lecsökkent.

11. Malacz: beh. 22,800 ft. kiv. 19,600 ft. 1871—74. A hiány 2,600 ft. Hanyatlás Vámvjöv. 600—7,700 forint.

12. Nyers bőrök: beh. 7.703,800 ft. kiv. 3.055,300 ft. Hiány 4.648,400 ft. Vámvészallítások történtek. Vámvjöv. ki- és bevételi 99—172,164 ft.

*) Kezeli igazságok, de egyben másban egyet nem érthetünk.

13. Nyers bőrök, nehezek: behoz. 4,788,400 frt kiv. 286,000 frt. A hiány itt is emelkedő. Vámmentes.

14. Nyers bárány, juh és kecskebőrök: behoz. 5,421,000 frt. kiv. 158,000 frt. Vámmentes.

15. Külön meg nem nevezett szaradák: beh. 2,204,000 frt kiv. 158,000 frt. Javuló mérleg. Vjöv. 1851—55 127,000 frt. 1871—74. 16,000 frt. Nagy vám-lezállítás történt.

16. Faggyú: beh. 2,080,000 frt. kiv. 58,125 frt. A hiány apad. Vámmentes.

17. Faolaj: behoz. 1,944,000 frt. kiv. 20,400 frt. A hiány stationárius Vjöv. 1851. 1,078,800 frt. 1871. 225,000 frt. Erős vám-lezállítás.

18. Zairos olajak: beh. 1,925,000 frt. kiv. 396,000 frt. Vjöv. 1851. 84,500 frt. 1871. 101,800 frt.

19. Bor palacsokban: beh. 613,000 frt. kiv. 108,400 frt. Hanyatló mérleg. A vámjöv. kimutatva nincs.

20. Petroleum: beh. 7,201,300 frt. kiv. 180,300 frt. Nagy mérvű növekedés a behozatalnak. Vjöv. 447,000—729,000 frt.

21. Nyers vas: beh. 2,976,400 frt. kiv. 75,600 frt. Nagy növekedés a hiánynak. Vjöv. 586,000—795,000 forint.

22. Szénitendő vas: beh. 739,000 frt. kiv. 610,000 frt. A hiány növekvő. Vjöv. 50,000—423,000 frt.

23. Vasúti sínek: beh. 3,443,000 frt. kiv. 109,250 frt. Tetemes emelkedés a behozatalban. Vjöv. 79,000—1,430,000 frt.

24. Vas-pléh fekete, aczél-pléh, kerék-vas: behoz. 679,600 frt. kiv. 281,400 frt. Hanyatló mérleg. Vámmenedelem 40,000—296,000 frt.

25. Vasfélék és vaslemezek polirozva, vasrudak: behoz. 601,000 frt. kiv. 238,000 frt. Növekvő hiány Vjöv. 35,000—355,000 frt.

26. Vasrudak: behoz. 948,000 frt. kiv. 35,000 frt. Növekvő hiány. Vámmentes.

Kocsi és géprészek, horgony és hajó-láncok: beh. 100,000 frt. kiv. 14,000 frt. Vjöv. 15,000 frt. A hiány növekvő.

28. Aczél-drót: behoz. 12,000 frt. kiv. 9,000 frt. Vjöv. 300—689 frt.

29. durva vasöntvény: behoz. 788,000 frt. kiv. 215,800 frt. Növekvő hiány. Vjöv. 24,000—127,000 forint.

Ismételtjük, hogy a számok 24. év átlagát mutatják.

Gyümölcs tenyésztés.

A csemege szőlőfajokról.
(Folytatás.)

A csemege szőlőfajok közt egy külön családhoz képeznek a magnélküli szőlők. Ezek közül négy fajjal tettem kísérletet a m. l. párizsi fehérről 2 korinthusi nagy szemű, 3 korinthusi aprószemű, és 4. zaitán szőlő. Tenyésztés mindegyiknek kielégítő, de termékenységgel nem voltam megelégedve, annál fogva a két utóbbit kiküszöböltem, a két első pedig tíz-tíz tökére redukáltam. Kedves időjárásom 2—3 fűtőt szokott nálam teremni, de azon kevés termés, ha jól megérhet, nagyon értékes, mert főz mustba mártogatva, s úgy megaszalva oly kitűnő mazsolaszőlőt ad, a mely a kereskedésben kapható legjobb mazsolákkal ki állja a versenyt. Mindenesetre megérdemli, hogy minél többben legyenek velők kísérletet. Ugy hiszem nem vétek vele az olvasó ellen, ha a szőlőzet terén legelőbb tekintély Dr. Enck Ferencnek a mag nélküli szőlőkre vonat-

kozó nyilatkozatát szó szerint idésem. Ő azt mondja rólok a „Gazd. lapok 1862. évi folyam 502 lapján: „ezek után ködséget sem szenved, hogy a magnélküli szőlőfajok a csemege alkalmas szőlők közt a legjobb rangot már is elfoglalják, és hogy nekik néve ez iránt valami nagyobb buzgó kereskedésnek csirák magokban rejlik, mert (egy mond feljebb) a kivételre a magnélküli szőlőfajokban találjuk az alkalmas anyagot. Szorgalom, okoskodás mivelté szóval a cultura titkainak helyes alkalmazása fogja kezzeink alatt mind addig alig sejtethető előnyöket kifizetni, mik zamatra, izre, nagyságra, színe, tartósságra néve becsülni rejlesnek. Tenyésztésük eléggé élénk, magas miveltést szeretnek, telre az elfodást nagyon megkívánják. Fürtjeik megtehető nagyok, vállasok, se nem nagyon tömörök, se nem nagyon ritkák. Szemei közép nagyságúak, hosszúak, viasz színű sárgák, melyek nyárban a nap felőli oldalon barna pirospettyesek. Hájuk vékony, magjuk egy szem sánc. Ernek augzusztus végén, vagy szeptember elején, de minél tovább maradhatnak fajukon, annál tovább eltarthatók télen mint igen edes, cserkes zamatos kitűnő csemege szőlők.

Az amerikai eredetű szőlőfajok közül többekkel tettem kísérletet, de az eddig szerzett tapasztalataim után két fajt tartok tenyésztésre különösen érdemesnek, a m. l. A két izabella, s a piroszsabella szőlőt. Mind a két rendkívül élénk hajtású, s a hol a talajt és állóhelyet szereti, nagyon is termékeny. Tenyésztése minden szőlőfajok közt a legkönnyebb, mert a talajban nem valógat, de hogy a jóbát mégis inkább szereti, az nagyon természetes. Fogalmazása nagyon könnyű, a sima vesszővel csakúgy álltathat, vagy uokolászás már ösre 2—3 lábnyi hajtást csinál, második nyáron már 2 ösre, harmadik nyáron már barmolatos hajtást hoz, s úgy hogy ha nem talál a mire felfolyhatna, eltereli a földön, s néhány negyzsög öi területet be fut, mint a tükinda, ha pedig előfa vagy épület van közel, melyre fel kapaszkodhat, akkor egy nyáron fel készíti a tetetjére, s gazdag lombosítja ott fűrdik a kövér harmatban s eltereli napaságra, annál fogva falak, épületek befűtésére, el-takarására igen alkalmasak. Levelei óriás nagyok, haragos zöldszínek, vesszei barmolatosok, a rügyek azokon néha 2—10 hüvelykre vannak. Ezen fajok a téli hideget takarás nélkül jól ki állják, az ősi metasztét eldír. Fürtöt tavasszal tömörkedet hoznak, de ha virágzásukra nem jár kedvező idő, akkor azok nagy részét elrugják, de mindig marad rajtuk valamennyi. Nyáron át egész ősig folytonosan nőnek, s ha hajtásaikon fűrtöket hoznak, melyek ugyan nem érnek meg, de egeremek igen jól értékesíthetők a konyhán. Fürtök közép nagyságúak, szemek szinte közép nagyságúak, hejők vastag, belők hárs, izók a szamócához hasonló sajátos zamata, melyet nem minden ember szeret. Rothadásra, még csöbe időjárásuk se hajlandók, télen nagyon jól eltarthatók, mert nem rothadnak, hanem tavasz felé meg üspednek, izók edesebbé lesz, sajátosnak zamata, melyet nem minden ember szeret. Rothadásra, még csöbe időjárásuk se hajlandók, télen nagyon jól eltarthatók, mert nem rothadnak, hanem tavasz felé meg üspednek, izók edesebbé lesz, sajátosnak zamata, melyet nem minden ember szeret.

28. Aczél-drót: behoz. 12,000 frt. kiv. 9,000 frt. Vjöv. 300—689 frt.

29. durva vasöntvény: behoz. 788,000 frt. kiv. 215,800 frt. Növekvő hiány. Vjöv. 24,000—127,000 forint.

Ismételtjük, hogy a számok 24. év átlagát mutatják.

Gyümölcs tenyésztés.

A csemege szőlőfajokról.
(Folytatás.)

A csemege szőlőfajok közt egy külön családhoz képeznek a magnélküli szőlők. Ezek közül négy fajjal tettem kísérletet a m. l. párizsi fehérről 2 korinthusi nagy szemű, 3 korinthusi aprószemű, és 4. zaitán szőlő. Tenyésztés mindegyiknek kielégítő, de termékenységgel nem voltam megelégedve, annál fogva a két utóbbit kiküszöböltem, a két első pedig tíz-tíz tökére redukáltam. Kedves időjárásom 2—3 fűtőt szokott nálam teremni, de azon kevés termés, ha jól megérhet, nagyon értékes, mert főz mustba mártogatva, s úgy megaszalva oly kitűnő mazsolaszőlőt ad, a mely a kereskedésben kapható legjobb mazsolákkal ki állja a versenyt. Mindenesetre megérdemli, hogy minél többben legyenek velők kísérletet. Ugy hiszem nem vétek vele az olvasó ellen, ha a szőlőzet terén legelőbb tekintély Dr. Enck Ferencnek a mag nélküli szőlőkre vonat-

kozó nyilatkozatát szó szerint idésem. Ő azt mondja rólok a „Gazd. lapok 1862. évi folyam 502 lapján: „ezek után ködséget sem szenved, hogy a magnélküli szőlőfajok a csemege alkalmas szőlők közt a legjobb rangot már is elfoglalják, és hogy nekik néve ez iránt valami nagyobb buzgó kereskedésnek csirák magokban rejlik, mert (egy mond feljebb) a kivételre a magnélküli szőlőfajokban találjuk az alkalmas anyagot. Szorgalom, okoskodás mivelté szóval a cultura titkainak helyes alkalmazása fogja kezzeink alatt mind addig alig sejtethető előnyöket kifizetni, mik zamatra, izre, nagyságra, színe, tartósságra néve becsülni rejlesnek. Tenyésztésük eléggé élénk, magas miveltést szeretnek, telre az elfodást nagyon megkívánják. Fürtjeik megtehető nagyok, vállasok, se nem nagyon tömörök, se nem nagyon ritkák. Szemei közép nagyságúak, hosszúak, viasz színű sárgák, melyek nyárban a nap felőli oldalon barna pirospettyesek. Hájuk vékony, magjuk egy szem sánc. Ernek augzusztus végén, vagy szeptember elején, de minél tovább maradhatnak fajukon, annál tovább eltarthatók télen mint igen edes, cserkes zamatos kitűnő csemege szőlők.

még a kanikulai hőségben, s a legzárabb nyarakon, midőn más szőlőfajok pi-benést tartanak; ezek akkor is nőnek, tehát munkálkodnak. Ez eszembe juttatja az ő dícső hazáját, hol a munka a jelszó, hol azt tartják: „in labore nobilitas“ annál fogva a munkát nem tartják szégyennek, mint nálunk! — Ők a metasztét által nem igen engedik magukat szabadságukban korlátoztatni. Ez eszembe juttatja azt, hogy az ő őshazájukban talán a levegőben rejlik a szabadság szeretet atomistája csirája. Ott a polgár egyéni szabadsága nem fictio juris, nem írott malaszt mint az öreg Európában! De térjünk tárgyunkra!

Közönséges csemege-szőlőfajok.

Közönséges csemege-szőlőknek nevezik a nem szagos csemege-fajokat. Ezek közt kétség kívül első hely illeti meg a Chasselas (gyöngyszőlő) fajokat. Ezeknek őshazájuk Franciaország, de Magyarország éghajlatával is megelégszik. Ezen családból tartozó válfajoknak általános jellemzősége az, hogy nem annyira a lombzat növekedés dolgoznak, mint inkább a termésre. Ezeknél termékenyebb fajt sem a csemege — sem a bore-szőlőfajok között nem ismerlek. Ezen fajok csak a nagyon mely termőtalajban szeretik a lugsamiveltést. Közönséges talajban a fejmetés mellett többet teremnek, gyümölcsük is jobb. Rövid vesszeik vékony bélék, tömörök, rügyek közel vannak egymáshoz. Szaporításuk nagyon könnyű, mert könnyen gyökeresnek. Fürtjeik közép nagyságúak, szemek szinte közép nagyságúak, gömbölyűek, vékony héjűek, augzusztusban érnek, de szeptember utoljára, vagy október közepéig fajukon hagyva, a csukortartalom bennük sokkal nagyobb mértékben kifejlődik, s ilyenkor igen edesek, a tavasszigi eltarthatók. Ezen családból tartozó minden válfajnak van még egy igen nevezetes, és igen becses közönséges jellemzősége, t. i. kevés magjuk van, csak egy-két szem. A mi csemege-szőlőnél nagyon fontos körülmény. E családból a következő négy fajt tenyészttem.

1. Chasselas blanc (fehér gyöngyszőlő) színe, ha jól megéri, sárga, napfelőli oldalán rozsdás színd. Kínzésére néve hasonlít a passatutiboz, s attól csak abban különbözik, hogy nem muskataly izú.

2. Chasselas de Fontainebleau (párizsi gyöngyszőlő) Növényzete hasonlít az előbbi fajhoz, csak hogy annál valamivel élénkebb. Fürtje szinte nagyobb a chasselas blancnál. Színe zöldes sárga, ha jól megéri, a napfelőli oldalán rozsdás színd. Ez a franciák legáltalánosabban kedvelt csemege-szőlőfajok.

3. Chasselas rouge (veres gyöngyszőlő) A hol a talajt nem eléggé szereti, ott a megérés után kékes piro, de a hol a talajt, s állóhelyet szereti, ott igen szép pirosra érke s kitűnő téli csemege-szőlő.

4. Chasselas rouge royal (királyi vörös gyöngyszőlő) Ennek növényzete színe néve különbözik többi testvéreitől mert feltűnően veres, sőt a fűrtök is virágzás után azonnal szederes veres színdek, növekedvén megdőlnek, és után gyönyörű rózsaszín pirosá lesznek. Egyéb tulajdonai közönséges a chasselas fajokkal.

Ezen fajokat nem tanácsos a többi fajokkal vegyesen ültetni, annyival inkább a hiányzó töké kipótlására alkalmazni, hanem ezeket legjobb külön sorba ültetni. (Azoknak a kedvéért, kik talán ezen chasselas fajokból külön külön kívánnak a szőlővesztéket, meg kell jegyezmem, hogy a chasselas fajok vesszét csak vegyesen adhatom, mert ezen négy faj az ide szállításakor össze keveredett de csak egymással.)

A chasselas fajok után legbecesebbnek tartom a:

5. Stockwood golden Hambro, mely a magról tenyésztés által nyert újabb szőlőfajok egyik kitűnő példánya. Tenyésztése igen igen élénk, szaporítása nagyon könnyű, mert midőn 1866-ban néhány nijdonság fájból rügyvetést csináltam, ezen fájból valók majd mind kihajtottak. Tavasszal gazdagon megrakodik fűrtökkel, s ha a virágzásra kedvező idő jár, nagy termést hoz, de ha a virágzásra ked-

vezetlen idő van, vagy az állóhelyet nem egészen szereti, akkor a virágzást el szokta rugni, és a nagy fűrtökön ritkán állanak a szemek. Fürtje nagy vállas, nem tömött, szemek nagyok, hosszúak alakúak, zöldes sárga színdek, vékony héjűek, kellemes edes ízűek, télen igen jól eltarthatók. Ezen faj nagyon miveltére nagyon alkalmas, vöröses gyöngy bájtaai, vörös erős zöld levelei első tekintetre felismerhetők. Ezen faj még a zödsé Angliában is tenyésztetők lévén, úgy hiszem, hogy ezen fajt Nógrád és Hont-megyek bővebb égalju vidékein is sikerrel lehetne tenyészteni, annál fogva nagyon jó lenne ezen fajt minél több felé kísérletet tenni.

6. Genai fehérr. Kitűnő lúgos szőlő, erőteljes borsóhajtaai, kövér, nagy bevágású levelei, világos zöld színűekkel minden más szőlőfajok közt azonnal felismerhetők ezek ezen szőlőfajt. Fürtje igen nagy, vállas, ritkák; — szemek igen nagy, a hol a helyet egészen szereti, kis ősi-nagyságú, hosszúak gömbölyű, zöldes sárga, nap felőli oldalon rozsdás pettyekkel, nem vastag héjű, korán érő, kellemes edes ízű. Téli eltarthatára néve azonban nem tartozik a legtovább el-álló fajok közt, hanem decemberi és januári fogyasztásra való. Szereti a borsó metasztét.

Ezen jeles szőlőfajnál nem tartom feleslegesnek egy kis tanulmányt epizódhoz szólni. Ugyanis van fele magyarországon egy jól berendezett csemege-szőlő tenyészde, melybe a szakértő tulajdonos a külföldön itt ott feltűnőző udonság fajokat időnként meghoztatja, tenyészti s vizionál árba bocsátja. A „borászati füzetek“ 1871. d. 11. füzetében az általa tenyészített udonság fajokat ősmervén, azok közül néhány fajt én is megrendeltem. A többek között egy faj különösen magára vonta figyelmemet, a melyről az említett közlésben szó szerint ez olvasható: „muscat golden champion“ a legújabb s legnagyobb szemű csodaszőlő s feléles igen muskataly, jól terem s igen tartós csemege, mely a párizsi, londoni s más híres gyümölcskiallításokon legelőbb helyet foglalt el, s 1-ő értékű érmekkel díszített. Ezen híres szőlőfajnak birtokába csak múlt évben jutottam, s mint hogy a virág cserépben nyert példány igen gyenge volt, természet csak jövő évben várom.”

A következő 1872-dik év tavaszán ezen fájból hozattam tőle 6 tö gyökeres vesszőt 5 fűrtet, s szállítás 6-dik frt. Elültettem a legjobbnak vélt helyre, meg fogmazott mind az öt tö. Midőn lombosztát nyáron át figyelemmel megvártam, úgy láttam, hogy a genai fehérről semmiben sem különbözik. De azt hittem, hogy azért gyümölcsös lehet más, mert a passatutiboz vagy chasselas musqué blanc lombzata se különbözik, mert ez utóbbi nem muskataly, de az előbbi muskataly, még pedig igen jeles, épen így a golden championnál is ezen esetet véltem fennforogni. Kiváncsian vártam tehát első termését. 1874 tavaszán már fűrtöket hoztak a golden champion tövek, de a májusi fagyok a többivel együtt azokat is elpusztították. 1875-ben már a fagyok megkímélték, s hoztak is szép fűrtöket, melyek külsőleg csakugyan megfeleltek a fent leírt jellemzésnek, de midőn megérték, akkor gőszödtem meg róla teljes bizonyossággal, hogy az én muscat golden championom nem más, mint az általam 20 év óta tenyésztett genai fehérr. A muskataly iznek semmi nyomát nem találtam benne. Ebből két eshetőség látnak constatalhatónak, a m. vagy a golden champion nem más mint a genai fehérr, vagy a nekem küldött tövek nem voltak valódi muscat golden championok. Ezen eset is azt mutatja; hogy a tenyészdekből megrendeléseknél meynyire esalódhat a megrendelő, és ezen családok ellen legjobb óvzser lenne az, ha ily módon tapasztalatokat közlenék egymással azok, a kik azokon keresztül mentek, s ezen tapasztalatok árát drágán megfizették.

(Vége következik.)

Oroszi Miklós.

A b.-gyarmati ügyvédi kamara felirata

(az Igazságügyminiszterhez a törvénykezési ténen észlelt hiányok és visszatérő hibák tekintetéből.)

N. m. Igazságügyminiszter Úr! A múlt 1876 évre vonatkozó általános évi jelentésünkben foglaltakon kívül, a jogszolgáltatás terén észlelt hiányok és visszatérő hibák tekintetéből, még a következőkre van azonos című Nagyméltóságának magas ügyelme kikérni.

Hazánkban a jó, olcsó és gyors igazság szolgáltatás egyik legfőbb akadályul törvényeink hézagosságát és részben hiányosságát kell első sorban kijelölnünk és azon általános tapasztalatok kifejezését adnunk, hogy még újabb alkotott törvényeink sem felelnek meg mindenben a gyakorlati élet követelményeinek, sajátosság viszonyainak és általános műveltségi állapotainak, mely sajátosságok és viszonyok azonban rohamosságnak következménye, melyet törvényhozásunk, a rendszeres jogfelföldés láncolatossága eljárási elterelőleg az elmúlt évtizedek mulasztásait pótlándó, — törvényalkotás nehéz munkáját évek során át, majdnem megszakítás nélkül a mélység csak mintegy alkalomszerűleg egyes égetővé vált hibákra pótlására, végső mértékig, de még rést nagy okát találjuk ennek azon körülményben, hogy a törvény javaslatok, mielőtt az országgyűlés elé kerültek, csak ritka esetben kerültek a szak közönség bírálata alá. Örömmel tapasztaltuk, hogy Nagyméltóságod az eddigi felség és excludens eljárás ellenében, a törvény javaslatokat némelyikét az ügyvédi kamaráknak már eddig is megküldötté, legyen szabad remélünk, hogy jövőre nem kivételesen fogunk ily megküldést bizalommal részeseink minden egyes igazságügyi törvényjavaslat leküldetését az ügyvédi kamaráknak, hogy az a szakközönség minden oldalról észrevételei kíséretében jutasson a törvényhozás elé.

A jogszolgáltatás terén észlelt hiányok azon kategóriájába, melyben az ügyvédi kamarák tevékenysége csak csekély részben van hivatalos munkánál, tartozik első sorban azon hanyagosság, melyet bíróságaink a kir. ügyészségek a zugirászat előjuttatás körül eljárást. E részbeni észrevételeink általános jelentésünkben bővebben voltunk bátrak előadni, s itt csak azon sajnos tapasztalatunknak adunk kifejezést, hogy dacára annak, miszerint kamaránk területén az ügyészségnek foglalkozó zugirások nem kis száma előfordul: a bíróságok az országban hozott kormány rendeletek ellenére, csak eszméletlenül csekélyen érzik magukat hivatalos feladatuk zugirászatok mellől, s így a feleknek a tárgyalások alkalmávali képviselőitől el vannak ugyan nagy részt zárva, de az irattárolás kutatás, talán csak a b.-gyarmati telekbírói irattárolás kivételével, szabaddá lévén hagyva, misem találja őket a beadványok készítése és a telekbírói kérvények üzletszerű gyártásában, más részt a kamarai ügyészség a részbeni panaszai is csak laza eljárással találkoznak; s ami méltó megemlíteni az, hogy kamaránk területén a kir. ügyészségek még egyetlen egy esetben sem vettek maguknak fáradságot, hogy az 1874. XXXIV. t. cz. 39. §-ában foglalt joguk a kötelezettségük folytán a zugirászat előjuttatás érdekében lépéseket tegyenek. Mely jelenben a felterjesztett évi jelentésünkben felhozott körülmények eléggé igazolják, hogy az e részben kelt és a legérősebb feljegyzéssel és eljárást kívánó igazság és belügyminiszeri rendeletek foganat nélkül maradtak, azért kérjük Nagyméltóságodat, hogy törvényi rendelkezések szigorú foganatosítását, kamaránk területén eszközöltetni a kir. ügyészségeket utasítani kérésedjék, hogy a köztérképek szempontjából, nem csupán forma szerű feljegyzések esetén, de hivatalból is szerezzenek maguknak adatokat a köztérképek szerű zugirások megbízhatóság tekintetéből; — hiszen az idézett törvénynek nemcsak szelleméből, de szavaiól önként következik a kir. ügyészség az értelme kötelezettsége, és vajmi csekély fáradságot igényel a nem is igen rejtkező zugirások üzletszerű foglalkozásának bevezetése. Igaz, hogy kamaránk

ügyészségnek is van módja és alkalmja mind ezt teljesíteni, de nem szorult bővebb magyarázatra, hogy a kir. ügyészség fellépése egy a bíróságok, mint maguk a zugirások tekintetéből is nagyobb nyomatékú és hatályosabb lehetne, más részt pedig a kir. ügyészség fellépése, menten a kegyér szagától, köztérképek jellegét ölt, s egyúttal az ügyvédi kar tekintélyét is kívánatosan emeli a közönség előtt mely addig a bíróságok és bíróságok részéről az ügyvédi karral szemben, minden egyebet tapasztalt csak támogatást nem. Igen kíváncsok volna, ha a kir. ügyészségek a részbeni munkájukról és tapasztalataikról időnkénti jelentéseket közzétesznek.

E nemű panaszok keretében tartozik azon általános tapasztalt határozatlanság, nem ritkán méltánytalan és a számlákba veendő körülményeket készkarva ignóvaló eljárás is, melyet a bíróságok és bírák az ügyvédi díjak és költségek megállapítása tekintetében tanúsítanak. Ez ezen panaszok ellenében vajmi kevésbé hozható fel, hogy az országban elkövetett sérelmek felbontás utján orvosolhatók, mert legtöbb esetben a felbontással járó költségek elenyelik a remélhető költség emelése többletét, másrészt a fél érdekeit szívén viselő ügyvéd csak ritka esetben határozhatja el magát a lépésre, melylyel néhány forint érdekeért az ügy befejezését több hónapra ténytelen nem ritkán megbízja rovatára előadni, midőn még kétes, hogy a felebb bíróságoknál nyernék-e orvoslást, hol, mint a tapasztalat mutatja az érdemleges felbontás költségei is csak ritka esetben állapítottak meg mely, utóbbi eljárás is nem kevés kellemtelenség, sőt percek szülő oka az ügyvéd és megbízója közt. Igen kíváncsok volna tehát, hogy az ügyvédi díjak szabályozható nemei milyennek a napi távozásai és időmúlásai s irás díjak, egy a liquid pörökben előforduló beadványok munkadíjaira nézve, bizonyos normatívum állapították meg és csak az esetről esetre megbocsátandó ügyvédi munkákért számított díjak megállapítása hagyatnak a bíróságok, és bírák kérésére. Ezzel a törvénykezési terén elő álló sok apró visszatérő hibák nem ritkán gyakorolt protekciójának és panaszának vétetének eleje.

(Foly. köv.)

Losoncz 1877. márt. 24.

T. Sz. Úr! Mielőtt a mai nap eseményeit leírnám, nem hagyhatom említés nélkül a tegnapi estét sem, mert az ünnepélyesség már ekkor volt kezdődött. A rendezőség ugyanis jó tudván, hogy ez ünnepély nem csupán helyi érdekű, hanem az egész nemzetre vonatkozó, annak fényét minden kitérhető módon emelni óhajta, s tapintatossága nem dicsérhető eléggé, midőn ily czélból Damjanich tábornokot, a nemzeti kegyelettel övezett, áldást bízó aszonnyit is meghívá. Damjanichot a tegnapi esti vattal csakugyan meg is érkezett Tóth Kálmán kíséretében Midőn kiszálltak, a helybeli és vidéki régi honvédek sorba állt csapatba, a tüszölt és a nagy számú közönség lelkes éljenzések törtek ki. A zaj elnémulása után Pokorny Sándor polgármesterünk igazán szívóbb eredet szavakkal üdvözöl a város nevében Damjanichot s lélekemelő jelenet volt, midőn a nemzeti zenei hölgy szemeiben a megindulás könnyei láttak ragyogni. — Midőn az előkelő vendégek a városba jöttek, az már fényesen ki volt világítva. Damjanichot Koch — Radvánszky Piroksa őrnagy kísérelte meg s ide jött először is 9 órakor az imponáló sárlásmentes, mely alkalommal Kisfaludy Ferenc szolt Damjanichhoz röviden de, hatályosan. A viharos éljenek lecsapása után az ünnepelt néhány szóval megköszönte a kiáltást. Ezután Tóth Kálmánhoz járult a menet, kibez Hajnik Béla intézett egy tartalmas beszédet, melyet körülbelül a szavakkal fejezett be: „azon hódolat adóját jöttünk mi leróni hozzád, melylyel téged az egész ország ünnepel s kifejezi Losoncz városának maiból eredt jó kíváncsát, hogy Tóth Kálmán, a főnökkelti költő, a kitűnő hazafi és ernyedetlen munkámaga férő a magyar nép dicsőségére so-

kál éljen!” Tóth Kálmán megköszönte a kiáltást, kijelenté, hogy ő maga is ünnepelni s nem ünnepeltetni jött Megemlékezett a szabadságharcról, elmondva, hogy nagyon sokat köszönhet annak. Végre pedig Losoncz városának hazafis érzelmű polgárait éllette. Ezzel azután a tegnapi ünnepélyességek vége szakadt.

Ma már korán reggel csak egy lemezgett a nagy számú nép a település szor körüli téren s a mellék utcákban, nem csak a közeli házak ablakai teltek meg szörfölve nézőkkel, hanem még a református templom tornyának erkélyét s ablakait, valamint a katolikus templom tornyának ablakait is egészen ellepte a kíváncsai sokasága. — Az szor körül azékek és padok voltak elhelyezve a nők számára. Itt álltak a régi honvédek, a városi képviselő testület, az városi egyetemen, a ipar testület, s valamennyi iskola tanárai és növendékei. De legszébb látvány volt városunknak 24, fehérbe öltözött elragadó szépművésze, kik Kovács Sándorné arányos kőszorúnya vezérlete alatt a szorban, midőn arról a lepel lehelt, megkoszorúzták. A koszorúzóknak ezek voltak: Berger nővérek, Baxterezki Berta, Börsöndy Vilma, Barian Zsuzsika, Csernovics Rozsna, Csaszula Emília, Dolcsal Irma, Fabriczy nővérek, Fabry Emma, Galgóczy Margit, Hall nővérek, Hinkó nővérek, Kalló Rozsna, Kristóf Margit, Kuszt Amália, Maróthy Erzsébet, Kálmán Vilma, Szentjohi Kati, Szálvy Gizella, Teresi Irma, Tóth Gizella, és Jolán, Török Marianna, Ungár Rozsna, Vargus Vilma, és Zampory Emília. — Az ünnepély fényét emelni sokan jöttek a vidékről is. — Itt voltak megyénk városainak küldöttei, a b.-gyarmati tüszölt egyet küldöttei és a város előjárásai stb. Köszönettel tartozunk valamennyinek, de különös elismerést érdemel a b.-gyarmati államháztartás honvédek derék tisztái kara, mely az ünnepélyen szintén nagy tagja által képviseltetett magát Bogdan Libály főhadnagy vezetés alatt. Tisztelegtek Damjanichnál is, kiknek részéről a legvirágosabb fogadtatásban része vettek. Legyen mindig velük régi honvédeknek hősi szelleme! — A Losonczon fekvő c. k. körös hadsereg. melynek jelenlegi ezredese az 1849. mártus 24-iki összeállításánál mint őrmester vett részt a visszavonulásban, — nem volt képviselve.

Az emlékező 1000 fribba került, mely őszeg Losoncz és vidéke közönségének magán adakozásából került ki. Magassága 6 méter, alapja gránit, a többi része öntött vas s a chysnoi (Günör) gyárban öntetett. A déli oldalon az ország címere alatt a sorok állnak:

„Ide hozd oh hű magyar nép szívedet,
Itt tanuld meg, mi a hazaszeretet.”

A keleti oldalon:
„Losonczon 1849. mártus 24-én Bemzky Lajos, honvédfővezér vezérlete alatt diadalal vívott csata emlékére.”

A északi oldalon:
„Csak törpe nép felejtethetné nagyra,
Csak elfelejtetné hős elődöket:
A lelkes eljör ösei sírba,
S gyajt régi fénnyel az új veteményeket.”

A nyugati oldalon:
„Debrődi János, szolt 1819. évtelen Borsodmegyei Emőd községében, mint honvédfővezér őrmester volt ki hős halálát, az ellen golyója által, 1849. mártus 24-én Losoncz város belterén.”

Irodalom Tóth Kálmán prózái munkái Koszorus költőnek, a magyar nők kedvenc költőjének, Tóth Kálmán sikertől rabirónom, hogy lapokban észorva megjelent, nagy tetésében részese volt, sőt feltűnést okozott apróbb prózái műveit őszegyűjtve, engedje át nekem kiadás végett. S ezenen van szerencsém, a költő nagyszámú barátait is tisztelő értesíteni, hogy prózái művei „Irka Firkák. Elbeszélések, emlékjegyzetek, novellák, jellemvázlatok s több effélék Tóth Kálmántól” cím alatt még e hó folytán elhagyja a sajtót. A költő a következő műveket tartalmazza:

A tizenharmadik seb. — A kinek nincs mája. — Az én 1861 ki karácsonyom. — Mikor engem Szeged városából per sebb kísértek ki. — A kis spanyolvaszkora. — A kis kék szörmög. — 14,615 forint. — Szerdabélyről. — A „szegény Bethy Laci”-ról. — Kemény Zsigmondrol.

Kész, egytől egyik érdekes tárgyakkal képezik tartalmát a kötetnek, mely kötet kiadásában fog megjelenni, és mártus hó végéig megrendelőknek előzetes árú megküldeni a kiadás (szám velis papíron) előzetes árú füzve 1 fnt 20 kr. díszkötéssel 2 fnt 25 kr.; a népszerű kiadás ára füzve 50 kr. Tíz előzetes gyűjtők tiszteletpénzben részeselek kiadó: Aigner Lajos, Budapest.

A Petőfy társaság előzetes árú kiadását bocsátott ki könyvkidó vállalatára. Ezen vállalat a hazai és csak kiadólag a hazai szepirdalom újabb és jobb termékeinek kíván társasá lenni, minthogy szepirdalomnak felvirágzásának legbiztosabb és legnagyobb eszköze akkor találunk fel, ha az újabb és jobb hazai termékek minél szélesebb körben való elterjedését csakozni képesek vagyunk. A magyar könyvpiacon a külföldi irodalmak jó és rossz termékeinek keres a anyagi oldalra kerülő állatásával utóbbi időkben annyira elárasztották egyes magyar vállalkozók, hogy a magyar szepirdalmi író ma már egy szellemi mint anyagi tekintetben csak igen csekély elismerésre számíthat s ha kedvét végleg elvesztve, becsúsz még sem mond az anyagilag oly kálatlan téren, azt azért nem teszi mert szívében elég lelkesedés s elég kötelezettség van arra, hogy egy ily fontos nemzeti ügy szolgálatát magát a munkája viszonyok által el ne tartsassa. A vállalat első évi folyamát fogják képezni: Endrődi Sándor költeményei, Jókai Móról egy kötet szepirdalmi dolgozat, Balázs Sándor vig elbeszélései, gr. Zichy Géza költeményei, Vadnai Károlytól egykötetes regény. Ezen öt kötetet két szállítmányban, május és november hónapok folytán kapják meg az előfizetők, kik három évi kötelezettség mellett lépnek be s könyvkidó-vállalat s azal együtt a Petőfy társaság pártolónak sorába. Az első valamint minden utána következő évfolyam előzetes árú 5 forintban van megállapítva. A kik az egyes köteteket díszes angol kötésben kívánják kötetesíteni 50 krt; az első évtelen tehát, az előfizetési díjon felül 2 fnt 50 krt fizetnek. A művek díszes kiállításáról s pontos szétállításáról Aigner Lajos gondoskodik, kibez az előfizetési pénzek (legelőszörben postaványok útján) küldendők.

Az „Uj idők” kiadóhivatala s szerkesztője által következő sorok közlése keretében fel. „Van szerencsém tudósítani az „Uj idők” t olvasóit, mikép lapunk több beti késedelmét s rendetlen megjelenését s szerkesztő hosszabb betegeskedése okozta, s minthát meg jelenben is gyöngéltető állapotban van: orvosi javaslatra kénytelen 5-6 hétre sűrűre utazni. Niután pedig felelősségét fogva lapját más kezre bízni nem akarja, lapoknak legközelebbi, azaz 8 krt száma csak május 26-án — éppen egy évnegyedi szünetelés után — fog mulhatatlanul megjelenni s a január előfizetőknek aként megküldeni, mintha előfizetők ápriltól ténylet volna. Így éppen 13 szám, azaz egy évnegyedi tartalom marad ki s mert mind a lap számzára, mind pedig költeményei folytatógasok lesznek, e miatt — egybenként bár — ez évfolyama lapunknak csak 39 számból fog állni. Kérjük ez általunk helyesebbnek vélt intézkedést a helyzet beállításával kegyesen elfogadni és mi igyekezni fogunk e kis kellemtelenséget az új életbe lépés alkalmával kárpótolni. Budapest, 1877. mártus 26-án, az „Uj idők” kiadóhivatala.” — — — „Legyen szabad reménylenem, hogy e bizonyára engem legvalószínűbban érintő kis esemény nemese törlömök meg nem zavarta és irántam való becses bizalmokat a jövőre meg nem ingatja. Remélem meg vagyok nyugalva arra nézve, hogy május vége felé újult erővel s szabadabb lélekkel folytathatom e magamra vállalt kellemtelenséget és én is igyekezni fogok, hogy lapom t olvasói e kis kellemtelenséget mielőbb elfeledjék s megbecsüljék nekem, mint kire az, aránytalanul a legbátrabban. Benedek Ádám, mint az „Uj idők” felelős szerkesztője.

A „Hírnök” Munkatató” című ifjúsági folyóiratot megleven ajánljuk a magyar ifjúság figyelmébe. Ezen vállalat a szerkesztő

A „Lányok Lapja” című házaspárolő vállalkozás szintén ajánljuk a külsőre figyelembe. Ez nem gyermeklap, hanem a serdülőkori ifjú hölgyek számára szerkesztett komoly irányú folyóirat, melyben a gondosan megválogatott szépirodalmi részen kívül bér tér egy gazdaságszervezési és háztartási hasznos tudnivalóknak is. Ezen gondosan szerkesztett a már is nagy népszerűségnek örvendő lapnak egy művelő hölgy asztaláról sem volna szabad hiányozni a divatlappal, regényfolyóiratok mellett mindenesetre igényelhet egy szerény helyet a „Lányok Lapja” is, melynek előfizetési

Uj zenemű. Megjelent és kapható Tá-
borsáky és Parch zeneüzemkereskedésében:
„Hölgy estély, rezsőpolka ifj Farbach Fu-
löptől, ára 50 kr.

A művelődési előadás R. Gyarmaton márc. 24-én a várakozásnak tökéletesen megfelelt. A "vébancakancos és fia a buszár" eredeti népműve, habár igen sokszor adták elő Gyarmaton, még mindig talán oly közönségre, mely azt élvezettel nézi végig. A szerepek beosztása oly ágyasban volt csúszolva, hogy a közönség már abban is gyönyörkött találhatott. Illet a csapár leányát Báthi Iónka oly szép felfogással és alakítással játszotta, hogy a dráma részben mindenki meghiúsult. A társulat igen jóleg szerepelt benne. Lidit, a kántorleányt Kapor Anna adta, kifogástalanul; egyes dalokban kifejezett tiszta cseggő hangja minden részletében a szívből jövő szíveshez szolt. A férfi szereplők közül Bosó Gábor a "Frici" ben minden megjelenésével hangos nevetésre bírta a közönséget. — Fülekre lett át helyezése által a műkedvelő társulat egyik legtevékenyebb tagját vesztí el benne. — Milóván János a hangos kántorban, Nagy Gábor a Veres csapárban és Sztranyovszky

Rövid hírek. Boszó Gábor búcsúestélye Domján Pál törvényszéki bíró ő házában, (ki a távozót apáknéknak szerette) tartott meg a mult vasárnap. Számos barátja vett részt az estélyen s többen a bírósági tagok közül is, kik őt jó magaviseletéről és szorgalmáról, szeretetk. Ujhelyi Boldizsár és Sztranyovszky Géza mondtak megható tosztot; az első a fatalista, a másik az igazi barátság példányképét tüntetvén fel a távozóban. — Haáger Sándor a b. gymnasium állami elemi iskola rendes tanítója'vá nevezettetik ki. — Haáster Sándor. Nyiregyházyan ismeretlen okok miatt agyonlőtték magát.